LEVÄ PERÄ INEN

3/2023

FUKSINUMERO

LEVÄPERÄINEN

Tekijät

Päätoimittaja
Antti Laitinen

Art Director
Ursula Rinta-Jouppi

Kansi
Ruska Luiro

Kuvitus
Ruska Luiro

Kirjoittajat
Antti Laitinen
Emmi Aivola
Essi Kaila
Lauri Kähkönen
Noora Kiviniemi
Ruska Luiro

+ tuutorit
+ ekskutiimi
+ kerhojen vetäjät

Sisällys

Päätoimittajalta	3
Puheenjohtajan palsta	4
Ota MYY:n somet haltuun!	5
Vuoden 2023 tuutorit esittäytyvät	6
TVEX - kaksikielinen opiskelu	10
Syksyn tapahtumia	11
Luka-lassien (kesä)elämää	14
Saaristo-/rannikkoekskursio tulee!	18
Valasasiaa	20
Pari kokemusta lammilta	22
Kesätyökertomuksia	24
Kerhot tutuksi	26
Latexin olutsuositukset	28

Päätoimittajalta

Moikka moi uudet fuksit! Ensimmäiseksi suuret onnittelut kaikille opiskelupaikasta ja lämpimästi tervetuloa MYY:hyn!

Se mitä juuri luet, on MYY ry:n oma ainejärjestölehti Leväperäinen, eli tuttavallisemmin Levis. Lehden pääasiallisena, tärkeänä tehtävänä on toimia myyläisten omana tiedotuskanavana ja ajatushautomona, johon kaikki voivat lähettää julkaistavaksi omia juttujaan, kokemuksiaan ja mielipiteitään. Leviksen kautta sinä, uusi ympäristötieteilijä, voit saada tietoa esimerkiksi MYY:n erilaisista perinteistä, järjestön ajankohtaisista tapahtumista pitkin vuotta, sekä myös lukea pohdiskelevia tekstejä liittyen maailmaan, ympäristöön ja muihin tärkeisiin teemoihin tai opiskelijoiden omiin kokemuksiin - sekä MYY:ssä että sen ulkopuolella. Levis on siis sisällöltään monipuolinen lehti.

Olen Leviksen tämänvuotinen päätoimittaja, ja neljännen vuosikurssin myyläinen. Liityin itse Leviksen toimituskuntaan pari vuotta sitten, ilman kovin suurta kokemusta opiskelijalehden teosta, mutta tekemällä oppii. Leviksen koko toimituskunta toivottaakin kaikki uudet tekijät tervetulleiksi mukaan lehden tekoon. Kirjoittamisen lisäksi voi halutessaan hakeutua esimerkiksi kuvittajaksi tai taittajaksi. Lehden tekoon ei tarvitse sitoutua koko vuodeksi vaan mukana voi olla sen aikaa, kuin itse tahtoo. Levis ilmestyy yhteensä 5 kertaa vuoden aikana, kahdesti syksyllä ja kahdesti keväällä, sekä erillisenä fuksinumerona syksyn orientaatioviikolla. Leviksen vanhoja numeroita pääsee lukemaan Biokeskus 3:n kerhohuoneella sekä netissä Issuu- palvelussa (http://blogs.helsinki.fi/myyry). Lisäksi lehdestä löytyy tietoa MYY:n nettisivuilta.

Tässä fuksinumerossa esitellään muun muassa tämän vuoden tuutorit, MYY:n lukuisat kerhot vetäjineen sekä kerrotaan hyödyllisiä tietoja Viikin kampuksesta, opinnoista sekä opiskelijaelämästä. MYY:n toiminnasta löytyy monenlaista tekemistä eri asioista kiinnostuneille. Tule siis vain rohkeasti mukaan toimintaan tai osallistumaan järjestömme eri tapahtumiin. Olet tervetullut mukaan juuri sellaisena kuin olet!

Oikein hauskaa syksyn ja opintojen alkua ja toivottavasti päästään tutustumaan myöhemmin yliopistolla.

Kesäterveisin

Antti

Puheenjohtajan palsta

Aloitin oman fuksivuoteni tasan kolme vuotta sitten, ensimmäisen koronavuoden syyskuussa. Silloin jännitti, mutta enemmän juuri maailman tilanteen kuin koulun aloituksen takia. Tämäkin syyslukukausi alkaa yhtä lailla jännittävässä ja kriittisessä poliittisessa pelitilanteessa.

Elämme tällä hetkellä maailman mittaushistorian lämpimintä vuotta. Luonnonsuojelurahoituksen leikkauksia suunnitteleva ja osittain ilmastodenialistinen sekä fasistinen hallitus natisee liitoksissaan kaikkein perustavanlaatuisimpien ihmisoikeuskysymysten ympärillä. Tämän lisäksi maapalloa lämmittävä El Niño -ilmiö lisää vettä myllyyn vahvistaen trooppisia myrskyjä, rankkasateita sekä kuivuutta epätasaisesti eri puolilla maapalloa. Osa ennusteista kuuluttaakin jo kohtalokkaan 1,5 asteen rajan ylittyvän seuraavan viiden vuoden aikana.

Aika on samalla sekä täydellinen että ylikypsä ympäristötieteiden opiskeluun. Alamme on yleistyneen ympäristötietoisuuden tähden huimassa nousussa. Työmarkkinatilannetta miettien opiskelu y-kandissa on oiva sijoitus omaan tulevaisuuteen. Toisaalta olemme jo häntäluutamme myöten ilmastoliemessä. Sään ääriolosuhteet aiheuttavat kilpaa kärsimystä, kuolemia ja konflikteja, eikä yksikään maailman kolkka jää täysin vaikutuksien ulottumattomiin. Useiden tutkijoiden mukaan meillä on jo tarpeeksi tietoa ilmastonmuutoksen vaikutusten minimoimiseksi, poliittinen tahto ja järjestäytyminen vain uupuvat.

Henkilökohtaisesti näkisinkin nykyisten ja tulevien ympäristötieteilijöiden tärkeimpänä tehtävänä poliittisen toiminnan sekä järjestelmän muuttamisen. Se on paljon vaadittu yhdeltä ammattikunnalta, saati sitten tuoreelta fuksilta. Harvassa kuitenkin ovat ne ihmiset, joilta löytyy yhtä paljon halua ekosysteemin suojelemiseksi. Olemmehan kaikki kuitenkin uhraamassa useamman vuoden elämästämme tämän alan opiskeluille.

Ilmastoasioista intohimoiselle, mutta poliittista diskurssia kavahtavalle fuksiminälle vuonna 2020 tiivistäisinkin tärkeimmän y-kandin oppini seuraavasti: Tällä alalla ei ole mahdollista jättäytyä politiikan ulkopuolelle neutraalina luonnontieteilijänä. Kyseessä on kuitenkin mahdollisesti koko nykyisenkaltaisen ihmiselon hävittävä kriisi, jolta suojautumiseksi joko tehdään tarpeeksi tai sitten ei. Lääniä näiden ääripäiden välillä ei nimittäin ole. Tätä samaa sanomaa jaan myös kaikille nyt syyslukukauttaan aloittaville. Tällä kertaa viestillä on oikeasti myös mahdollisuus saavuttaa yleisönsä.

Lakkoihin, ilmastohäiriköintiin ja mielenosoituksiin kaikki mukaan kutsuen,

Noora ''Norppa'' Kiviniemi
MYY ry:n varapuheenjohtaja

SÄHKÖPOSTILISTA:

1. Laita sähköpostin vastaanot tajaksi majordomo@helsinki.fi

2. Jätä aihekenttä (subject) tyhjäksi

3. Kirjoita viestiin subscribe myy-ry oma.osoite@helsinki.fi

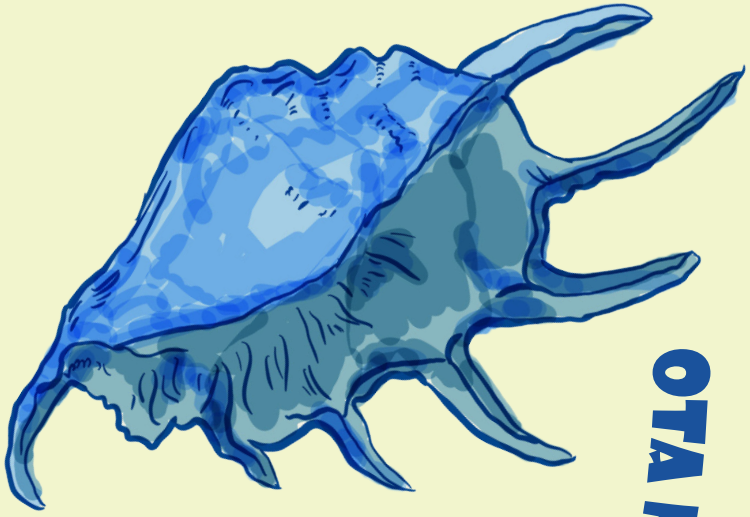

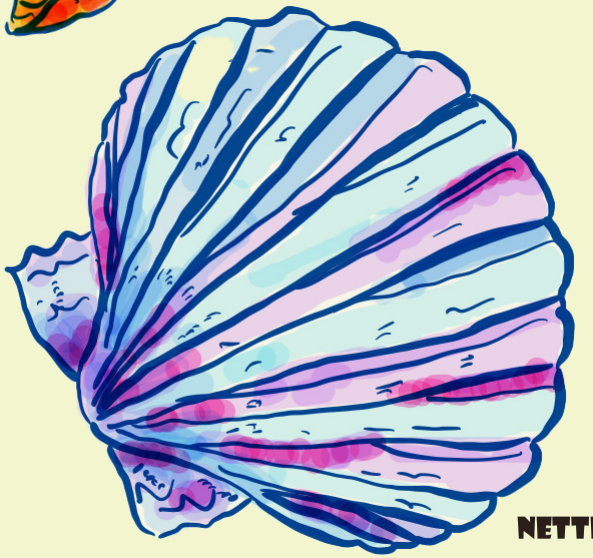

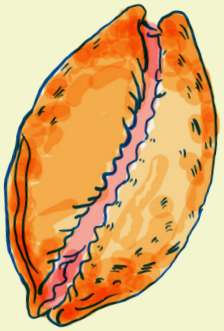

INSTAGRAM: myy.ry

FACEBOOK: MYY ry (@myyfb) ja yksityinen ryhmä MYY ry

TELEGRAM: Myypiöt (liittymis-linkin saat tuutoreilta)

NETTISIVUT: https://blogs.helsinki.fi/myy-ry/

OTA MYY:N SOMET HALTTUUN!

Vuoden 2023 tuutorit esittäytyvät

Moikka! Mä oon Olli, toisen vuoden opiskelija ja tuutori. Aloitan nyt sosio-ekologiset kaupunkiekosysteemit -moduulin opinnot. Suoritan kaksikielistä Tvex-tutkintoa ja sen myötä myös ruotsinkielistä kestävän kehityksen pienempää opintokokonaisuutta. Opiskelujen lisäksi toimin Myy:n toisena yhdenvertaisuusvastaavana. Myy:ssä parasta onkin moninaiset tavat olla mukana: hallituksessa, yhdistyksen toimihenkilönä tai kerhojen toiminnan kautta. Tanssi on lähellä sydäntäni, ja siksi olen mukana opiskelijamusikaalin tuottavassa Viikkispeksissä tanssijana ja hallituslaisena. Opiskelijajärjestöjen lisäksi puuhailen monenlaista ilmasto- ja ympäristöaktivismia. Näiltä jäävältä ajalla tykkään pelata lautapelejä, lukea ja saunoa. Viikin kampuksella muhun voi törmätä Unicafessa, mutta pyörin usein myös keskustan Tiedekulmassa.

Moi! Mä oon Noa ja aloitan nyt toista vuotta ympällä. Mun moduuliksi valikoitui sosioekologiset kaupunkisysteemit, joten sen duunailu alkaakin sitten ensi vuonna. Opiskelujen lisäksi touhuilen kaikkea sateenkaarevaa toimintaa Qaarevassa. Muuten vapaa-aika kuluukin kavereiden, tanssin, lautapelien ja metsäretkien parissa. Kampukselta mut voi varmiten löytää Unicafen jonosta.

OLLI JA NOA

Moikka ja onnea kaikille opiskelupaikasta! Mä oon Aino, toisen vuoden opiskelija. Mä pääsin nyt kesällä biologian aineenopettaja koulutukseen, joten nyt tuun aloittamaan niiden opinnot. Toisena opetettavana aineena mulle tulee maantieto. Vapaa-ajalla valmennan cheerleadingia, tykkään käydä ulkoilemassa ja salilla.

Tervetuloa Viikkiin!

Moikku! Oon Katri ja alotan nyt toisen opiskeluvuoteni. En oo vielä ihan varma mitä haluun opiskella, mut mikrobilsa ja akvaattiset tieteet kiinnostaa eniten, katotaan kumpaa päädyn opiskelemaan vai opiskelenko molempia :D Kampukselta mut löytää aika varmasti syömästä, kavereiden kanssa tai yksin sarjan äärellä. Myyssä ehdottomasti parasta on lämmin ilmapiiri ja mukavat ihmiset <3 Mun mielestä paras tapa viettää aikaa on äänikirjojen kuuntelu metsässä, plussaa jos samalla voi syödä marjoja. Innostun aika helposti uusista asioista, ja tällä hetkellä mulla on harrastuksia ristipistosta pyöräilyyn, mut näitä nyt tulee ja menee :D

AINO JA KATRI

Moikka! Oon Josefiina ja aloitan nyt toisen vuoden opinnot ympällä. Moduuleista eniten kiinnostaa mikrobilsa, mutta mitään ei vielä ole kiveen hakattu :) Jonkun verran oon pyörinyt Myy:n tapahtumissa apukätenä. Oon kotoisin Oulusta ja muutin viime syksynä Helsinkiin, joten Helsinki tuntuu itsellekin vielä hieman uudelta ja jännittävältä. Tykkään liikkua, käydä salilla ja virkkailla vaihtelevalla menestyksellä. Tervetuloa opiskelemaan Viikkiin!

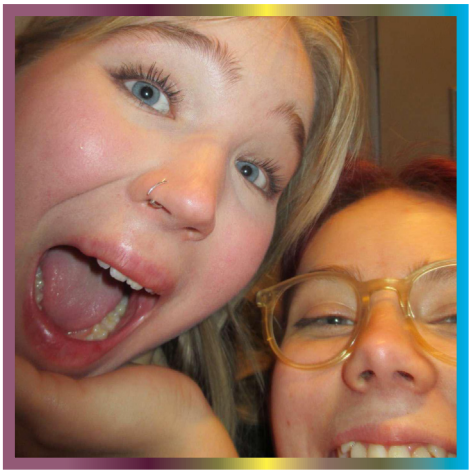

AINO JA JOSEFIINA

SENNI JA JESSE

Moikka moi! Mä oon Senni ja mä oon nyt tokan vuoden opsikelija. Toimin tänä vuonna toisena MYYn tapahtumavastaavana ja aikalailla iso osa vapaa-ajasta (sekä opiskeluajasta) on kevään aikana vierähtänyt tämän pestin parissa. Opiskelun ja opiskelijaelämän lisäksi toimin muös vapaaehtoispiireissä eri järjestöissä joten mut saattaa välillä niistäkin bongata.

Itseäni kiinnostaa eniten nyt yhdistyvä sosioekologiset kaupunkisysteemit moduuli jos tämä edes sen nimi oli. Eli enemmän yhteiskuntatieteet kuin puhtaat luonnontieteet kiinnostaa.

Tässä täytyy kyllä myöntää että vietin keväällä harmillisen vähän aikaa itse kampuksella mutta pyrin panostamaan tämän korjaamiseen nyt syksyllä joten toivottavasti mut voisi bongata nyt vaihteeksi luentosaleistakin.

MYYssä parasta on ehottomasti myyläishenki joten jos haluaa sitä kokea niin tapahtumiin kannattaa ehdottomasti tulla!

Kiva päästä tutustumaan syksyllä!

Moi kaikki fuksit, oon odotellut teitä jo kovasti! Miä oon Jesse ja aloitan nyt opintojeni tokaa vuotta. Käyn akvaattisten tieteiden moduulia ja eniten mua kiinnostaa meribiologia. Oon myös kiinnostunut geologiasta ihan hirveästi ja tarkoitus olisikin ottaa geotieteiden kursseja kumpulasta. Espanjan kieltä aloitin lukemaan jo lukiossa ja oon nyt jatkanut sitä. Haaveilen vaihtoon lähdöstä jossakin vaiheessa opintojani.
Oon meidän ainejärjestö MYY ry:n toinen tämän vuoden tapahtumavastaavista ja mut usein löytääkin palaveeraamasta Sennin kanssa kertsiltä tai kirjastosta. Parhaita tapahtumia ovat ehdottomasti olleet Excu, Bita ja Ahvenanmaan linturalli! MYY:ssä parasta on yhteishenki! Porukkaan on aina tervetullut olo ja voit olla oma ihana itsesi. MYY on mun turvapaikka.
Vapaa-ajalla tykkään kokkailla herkkuruokia, käydä salilla ja nähdä kavereita. Geokätköily ja kivien kerääminen ovat kans kivoja harrastuksia.
Kiva päästä tutustumaan teihin, nähdään tapahtumissa!

Moikka, oon Petra ja aloitan syksyllä tokan vuoteni ympäristötieteiden parissa. Aikaisemmin oon opiskellut kestävää kehitystä hämeen ammattikorkeakoulussa. Ympäristötieteissä suuntaudun opiskelemaan sosioekologiset kaupunkisysteemit -moduulia ja yhteiskunnallisen muutoksen valinnaisia opintoja valtiotieteellisen puolelta. Tykkään kaikenlaisesta luovasta ja taiteellisesta: laulan, soitan trumpettia, kirjoitan runoja, valokuvailen ja tanssin. Oikein lämpimästi tervetuloa ymppäläisten porukkaan kaikille fukseille!

Moi! Mun nimi on Lauri ja oon toisen vuoden myyläinen. Rakastan meidän ainejärjestöä ja oon melko aktiivisesti sen toiminnassa mukana. Toimin esimerkiksi pöhinävastaavana. Perhokalastus on suuri intohimoni ja sitä kautta päädyinkin MYYn kalastusjaoston Vimmat puheenjohtajaksi. Suosittelen suuresti tutustumaan ja osallistumaan Vimmojen toimintaan! Tykkään myös urheilusta, etenkin pallopelit on siistejä. Vapaajalla kalastuksen ja muun liikunnan ohella tasapainotan elämääni laadukkailla pienpanimo oluilla, joista kirjoittelen myös esittelyitä meidän ainejärjestön lehteen XD

Akvaattiset tieteet innostavat tällä hetkellä eniten, mutta mikrobilsa houkuttelee kans, joten tulevaisuus on vielä vähän epäselvä. Ehkäpä päädyn suorittamaan jopa molemmat moduulit. Mut löytää monesti kertsiltä, ainakin iltapäivisin. Kannustan lämpimästi kertsiin tutustumista, koska ilmaisen kahvin lisäksi bilsalaiset ja myyläiset tarjoilee siellä Viikin parhaat juorut.

PETRA JA LAURI

Moikka! Onnittelut opiskelupaikasta ja tervetuloa Viikkiin sekä mukaan Myy:n toimintaan! Olen Vertti ja aloitan toisen vuoden opinnot syksyllä. Toimin tuutoriparina Lumin kanssa. (Todennäköiseksi) moduuliksi mulle on valikoitunut sosioekologiset kaupunkisysteemit. Myös akvattiset tieteet kiinnostavat, joten suunnitelmissa on koota noista kahdesta kiva kokonaisuus. Olen ekan vuoden aikana ravannut lähes kaikissa tapahtumissa ja olen myös ekskutiimin jäsen. Tykkään hyvästä ruoasta, menosta, kertsihengailusta ja saunomisesta. Nähdään orientaatioviikolla ja tapahtumissa!

VERTTI JA LUMI

Moi kaikille! Mun nimi on Lumi ja oon toisen vuoden opiskelija. Mä teen akvan moduulia koska vesistöt ja meret on lähellä sydäntä. Ympällä ehdottomasti parasta on lämmin ilmapiiri sekä opiskelukaverit, tapahtumat ja mielenkiintoset kurssit! Kampuksella mut löytää yleensä kirjaston nurkista. Vapaa-ajalla harrastan erilaisia käsityöprojekteja, meripartiota sekä kasveista huolehtimista vaihtelevalla menestyksellä. Tosi kiva päästä tutustumaan kaikkiin uusiin myyläisiin, ootte valinnu parhaan alan!

Moi uudet fuksit ja onnea opiskelupaikasta! Oon Riikka ja mulla alkaa syksyllä toinen vuosi ympäristötieteiden opintojen parissa. Moduuleista olen todennäköisesti valitsemassa sosioekologiset kaupunkisysteemit -moduulin, ja siihen sivuun muita kiinnostavia kursseja täydentämään opinnoista just mun näköset. Mulla on pesti MYY:n hallituksessa hallituksessa sponsorivastaavana, ja sen lisäksi muutamia muita hauskoja ainejärjestötehtäviä. Vapaa-ajalla mulla on aika usein joku käsityöprojekti menossa, tai sitten soitin kädessä. Soitan osakunnan orkesterissa viulua, ja orkesteri on mulle toinen koti MYY:n rinnalla. Musahommia pääsee myös pienellä kynnyksellä tekemään myyläisten seurassa mm. Musakerhon parissa! Myyläiset järjestää monipuolisesti hauskaa toimintaa, mistä jokanen löytää omansa takuulla :) Viikistä mut todennäköisimmin löytää kertsiltä tai Tähkän leipäpöydän ääreltä. Tervetuloa Viikkiin <3!!

JULIA JA MONA

Moikka! Mä oon Julia. Alottelen syksyllä toista vuotta ympäristötieteissä ja on tuntunut just mulle sopivalta alalta. Moduuli mulla on kuitenkin vielä vähän hakusessa, mutta oon pikkuhiljaa alkanut kallistumaan sosioekologiset kaupunkisysteemit -moduulin puoleen. Vapaa-ajalla puuhailen vähän kaikkea, tykkään käydä salilla ja boulderoimassa ja maalailla sillon kun inspiraatio iskee. Superkiva päästä tutustumaan teihin uusiin fukseihin!

Moikka ja onnittelut opiskelupaikasta! Oon Siiri ja alotan nyt toisen vuoteni ympällä. Arvon vielä hetken moduuliani, mutta tällä hetkellä kiinnostaa maaperätieteet ja aineenopettajuus. Vapaa-ajalla (ja luennoilla) mut tunnetaan neulepuikkojen helinästä. Tykkään myös samoilla metsässä ja löhöillä riippumatossa. Nähdään Viikissä!

SIIRI JA RIIKKA

Tervehdys ja onnittelut opiskelupaikasta, ootte tulossa opiskelemaan tosi monipuolista alaa parhaassa seurassa! Nimeni on Mona ja alotan nyt mun toisen vuoden ympällä. Alan monipuolisuuden vuoksi en ite osaa valita mitä moduulia lähden suorittamaan. Sosioekologiset kaupunkisysteemit ja maaperätieteet kiinnostelee, joten päädyn todennäköisesti jonkinlaiseen kahden moduulin fuusioon. Vapaa-ajalla touhuan orkesterissa ja kavereiden kanssa jos missäkin:) Lämpimästi tervetuloa Viikkiin, jutellaan ja tutustutaan pian!

Moikka!
Mä oon Elsa ja toimin Tvex-tuutorina tulevan lukuvuoden.
Ruotsin kielisestä sukunimestäni huolimatta en ole kaksikielinen ;)
Mikäli jokin tvex-asioissa mietityttää tai haluat kuulla lisää, niin tule vetäisemään hihasta tai laittamaan viestiä, autan mielelläni tai ainakin osaan ohjata kysymykset eteenpäin.

Syksyllä alkaa mun 2. vuosi ympäristötieteissä ja omasta moduulista en oo vielä varma, mutta aineenopettaja opinnot kiinnostaa.

Rakastan retkeilyä ja kansantanssia ja vapaa-ajalla tykkäänkin liikkua luonnossa, leipoa ja tehdä käsitöitä. Lisäks vapaa-aika menee pitkälti erilaisissa järjestöhommissa.

Kampukselta mut löytää varmaan useimmiten infokeskus Koronasta.
MYYssä parasta on ihmiset <3

ELSA

TVEX - Kaksikielinen opiskelu

Yliopistoa aloittaessani en olisi voinut uskoa, että tulisin opiskelemaan lähes puolet ensimmäisen opiskeluvuoteni kursseista ruotsiksi. Näin kuitenkin kävi! Helsingin yliopisto tarjoaa mahdollisuuden kaksikielisen tutkinnon, eli Tvex-tutkinnon suorittamiseen tietyillä koulutusaloilla ja ympäristötieteet on yksi näistä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kanditutkinto sisältää 60op suomen, 60op ruotsin ja 60op vapaavalintaisella kielellä suoritettuja kursseja. Ympäristötieteissä peruskursseista on tosi hyvin ruotisin kielisiä vaihtoehtoja tarjolla ja lisäksi voi ottaa esimerkiksi kemian tai tilastotieteen kursseja ruotsiksi. Kaksikielisen tutkinnon voi suorittaa minkä tahansa kandimoduulin ohessa, mutta nyt siitä on tehty kurssivalikoiman kannata helpompaa, sillä yksi ympäristötieteiden kandimoduuli on täysin ruotsin kielinen kestävyys-moduuli. Tämän suorittamalla täysin tai osittain, saa kerättyä suurimman osan kaksikieliseen tutkintoon vaadittavista ruotsin kielisistä kursseista.

Tvexiin pääsee mukaan matalallakin kynnyksellä ja ensimmäisen vuoden aikana on tiheään tapaamisia kielitukiopettajan kanssa. Mikään ruotsin expertti ei siis tarvitse olla vaan opiskellessa kieltä oppii ja opettajat ovat olleet todella ymmärtäväisiä esimerkiksi ruotsin kieliopin hallitsemattomuuden osalta. Useilla kursseilla on ollut myös samoja opettajia, jolloin opettajat ovat tulleet vuoden aikana tutuiksi.

Parasta kaksikielisessä opiskelussa on ollut tutustuminen muihin tvexaajiin, koska usein kurssien osallistujamäärät ovat vastaavia suomenkielisiä kursseja pienempiä. Siksi myös esitelmien pitäminen ja ruotsin puhuminen ei ole ollut niin jännittävää. Kurssit ovat olleet hyvin keskustelevia, jolloin on päässyt puhumaan ja käyttämään kieltä myös kirjoitetun kielen lisäksi. Oman kehityksen huomaaminen ja akateemisen ruotsin kielen hallitseminen ovatkin olleet kaksikielisessä opiskelussa palkitsevaa.

Suosittelen kaikkia perehtymään tvex-opiskeluun ja sen tarjoamiin mahdollisuuksiin. Kaksikielinen asiantuntijuus ja hyvä kielitaito ei koskaan ole haitaksi!

Muita TVEX-tuutoreita ovat Kaisla Huvinen ja Siiri Ketola (Biologia), Ellida Holmberg (Ruotsinkielinen biologia ja Esko Jaatinen (Molekyylibiotieteet). Viikin kampuksen opiskelijaedustajana tvex-asioissa toimii ympärsitötieteiden opiskelija Anniina Kaukoranta.

SYKSYN TAPAHTUMIA

29.8.	Eläinnimi-ilta
3.9.	Vimmojen Mato-onkiretki ja kalankäsittelyilta
4.9.	HYYn avajaiskarnevaali
5.9.	Yhteislähtö Tuntematon Itämeri-näyttelyyn
9.9.	Vimmojen perhokalastusretki
14.9.	Fuksisitsit
20.9.-26.9.	Eksku
28.9.	HYY:n fuksiseikkailu
6.10.	Erja ja Kurja-kerho Kiasmassa
9.10.	MYY x Vita sitsit
12.10.	Kässäkerhon wine & paint -ilta
17.-19.11.	Karkkila
28.11.	Kässäkerhon DIY-haalarimerkkipaja
7.12.	Sitsit

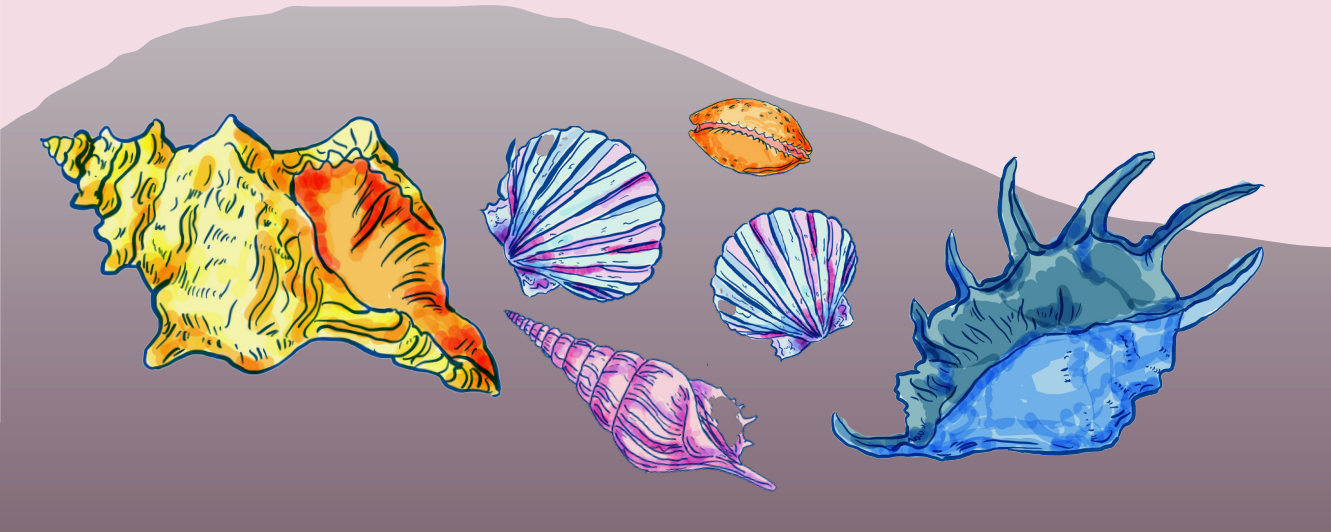

Tervetuloa Agronomiliittoon!

Ajamme jäsentemme palkallisia, ammatillisia ja yhteiskunnallisia etuja. Pyrimme turvaamaan kilpailukykyisen palkan ja asianmukaiset työsuhteen ehdot sekä edistämään jäsenten hyvinvointia.

Jäsenenä olet oikeutettu moneen etuun ja palveluun, kuten:

- Uravalmennus
- CV- ja työhakemuskommentointi
- Työsuhde- ja palkkaneuvonta
- Mentor-ohjelma
- Ulkomaanmatka-, gradu- ja ainejärjestöstipendit
- CV-valokuvaus
- Opiskelijajäsentapahtumat
- Webinaarit ja työelämäillat

www.agronomiliitto.fi/opiskelijat

Agronomiliitto **@Agronomiliitto**

Ruoka-alan osaajat alkutuotannosta elintarvike-, ravitsemus-, kuluttaja- ja ympäristötieteisiin muodostavat Agronomiliiton. Liitto tarjoaa turvaa ja monipuolisia palveluja opintojen ja työelämän ajalle. Tutustu ja liity monipuoliseen joukkoomme heti opintojen alussa!

Kiinnostuitko

jäsenyydestä?

Lue lisää verkkosivuiltamme. Jos sinulla on kysyttävää Agronomiliiton jäsenyydestä, ole meihin yhteydessä!

https://www.agronomiliitto.fi/liitto/jasenet/liittyminen/

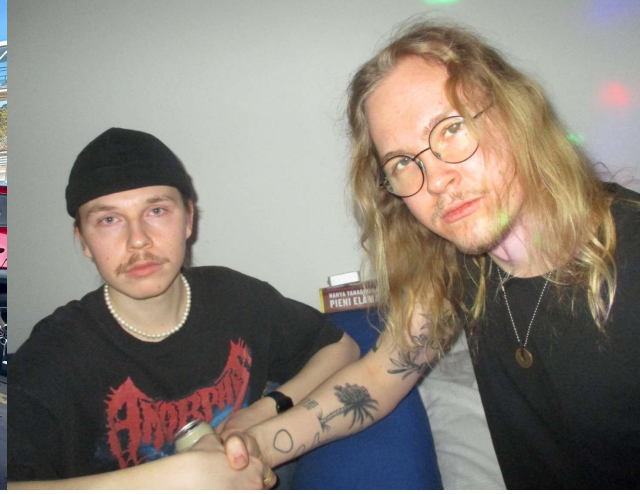

Hyvii kuvii :D

Luka-lassien (kesä)elämää:

Luka-lassien elämää -palsta käsittelee niin maailman ihmeitä kuin arkisempia aiheita nuoren ja hölmön koiran silmin.

TEKSTI ja KUVAT: Emmi Aivola

Voihan koirat mikä kesä on ollut! Pakkasimme omistajan kanssa heti alkukesästä puolet omaisuudestamme autoon ja lähdimme pois Helsingistä. Olen ollut kaikkialla mukana muun muassa Turussa, saaristossa, mökillä ja retkillä.

Olen ehtinyt puuhaaman vaikka mitä! Ensiksi kävimme omistajan kanssa elämäni ihka ensimmäisellä yön yli -retkellä. Mulla oli oma reppu, missä kannoin omat ruokani, kakkapusseja ja vettä. Ensimmäisen päivän 15 kilometriä olivat ihan lasten leikkiä ja mielestäni oli lähinnä tyhmää olla hihnalla sidottuna kiinni liian hitaasti kävelevään omistajaan. Tauot ovat vain heikoille ja olisin mielummin jatkanut eteenpäin, mutta ihmiset vain söivät. Illan tullen leiripaikalla alkoi kuitenkin väsy painaa ja nukahdin sammalikkoon heti kun omistaja oli kömpinyt riippumattoonsa. Aamulla herätin sen ja kömmin viereen, kun oli sittenkin tullut hieman vilu. Siinä me lintujen laulua kuunnellen pötköteltiin ja sain rapsutuksia.

Viime kesänä opin keräämään mustikoita suoraan varvusta ja kävimmekin omistajan kanssa useasti mustikalla. Nykyään en enää ymmärrä miksi metsään pitäisi mennä vain kököttämään varvikkoon. Pitää mennä eteenpäin! Kun omistaja jää keräämään iänikuisia mustikoitaan, ilmaisen mielipiteeni tällaisesta tylsyydestä hyvin selkeästi. Sitten alan aikani kuluksi heittelemään keppejä, kaivamaan maata tai juoksemaan edestakaisin. Viimeisimmällä mustikkaretkellä keksin myös, että jos heittäydyn selälleni varvikkoon, josta omistaja on juuri poimimamassa, sen on pakko mustikoiden keräämisen sijaan rapsuttaa mua. Nerokasta etten sanoisi!

Pari kertaa olen myös ollut treenaamassa vesipelastusta. Lajin tarkoituksena on hakea hädässä olevia ihmisiä vedestä, mutta aloittelijan tasolla harjoittelimme uimista, veneestä hyppäämistä sekä vesilelujen noutamista. Kyllä on ollut lystiä!

Veneestä hyppäämisen opettelua. ↑

Valmiina yön yli -retkelle! →

Ei jaksa aina noita mustikoita. Voidaanko leikkiä? →→

KUNTOSALI | SISÄPELIKENTTÄ | HI
KASVATA
KUNTOA
MONARILLA
126 €/VUOS
VIIKINMONITOIMITALO.FI

ERONTA | KOKOUSTILAT | KAHVILA

KUNTOSALI HINNASTO

10 KERTAA ..... 40 €
1 KK ..... 25 €
4 KK ..... 75 €
6 KK ..... 100 €
12 KK ..... 126 €
KULKUKORTTI .. 5 €

HINNAT HELSINGIN YLIOPISTON OPISKELIJOILLE.
Alennus voimassaolevalla opiskelijakortilla.

VIIKIN MONITOIMI-TALO

Vastaanotto auki ti-pe klo 16-21

Kuntosali avoinna 6-23

MAAKAARI 3 // HELSINKI //

TULE MUKAAN!

SYKSYLLÄ TAPAHTUU: MYY:N SAARISTO-/RANNIKKOEKSKURSIO TULEE SYYKUUN LOPPUPUOLELLA!

MERIKUVA: Emmi Aivola

Kotimaan matkailusta puhutaan kovasti, mutta oletko koskaan todella antanut sille mahdollisuutta ja matkannut pitkin länsirannikkoa aivan Suomen eteläisimmästä kaupungista, Hangosta aina Pohjois-Ruotsin Haaparantaan saakka?

Ekskutiimi on lyönyt parhaan osaamisensa pöytään ja nyt tähän tarkoitukseen olisi tarjolla valmis pakettimatka! MYY:n perinteinen eksku järjestetään tänä vuonna alkaen 20.9.2023 ja kestää 7–8 vuorokautta. Matkakohteisiin kuuluu tällä kertaa monipuolisesti niin pienimuotoista Itämeren tutkimusta Turunmaan uniikissa saaristossa, mökkimajoitusta Yyterin rannoilla, tutustumista Suomen opiskelijakaupunkeihin kuin myös vierailuja Olkiluodon ydinvoimalassa. Mikäli lintubongaus kiinnostaa, niin myös kiikareille on tällä reissulla varmasti käyttöä.

Mukaan mahtuu toki myös rentoa hengailua, ja jo yhteiset bussimatkat ohjelmanumeroineen ovat olennainen osa ekskukokemusta. Mikään ei ole parempi tapa tutustua kanssaopiskelijoihin yli vuosikurssi- ja kurssirajojen, kuin yhdessä reissaaminen! Tästä kaikesta voimme jo päätellä, että tätä reissua ei kannata missata.

Kirjoittaessamme tätä tekstiä alkukesällä, ekskursion suunnittelu on parhaillaan käynnissä. Tarkemmat tiedot ekskusta päivittyvät lähempänä, ja ilmoittautuminen tapahtuu syyskuun alussa. Reissulle toivotetaan lämpimästi tervetulleeksi 50 matkalaista aina fukseista vanhuksiin <3

Reissuterveisin,

Ekskutiimi

Valaasiaa

TEKSTI: Antti Laitinen **KUVAT**: Antti Laitinen, Jesse Haapasalo, Ursula Rinta-Jouppi

Molskis myypiöt ja terveisiä valtameren syvyyksistä!

Kuulin huhua, että ympäristötieteilijöiden fuksit ovat saapuneet, joten ajattelin tulla Vanhankaupunginlahden pinnalle hengittämään ja katsomaan, millaisia innokkaita opiskelijoita järjestöönne on tullut. Tulin myös esittelemään itseni teille uusille fukseille, jotka ette vielä ole minua tavanneet ja kertomaan valaan elämästä. Olen itsekin tavallaan fuksi, sillä saavuin Viikkiin ensimmäisen kerran vasta tänä vuonna.

Tiedätte varmaankin, että me valaat voimme elää hyvin vanhoiksi, yli satavuotiaiksikin. Minäkin olen jo melko vanha sinivalas, syntynyt vuonna 1961, joten olen ehtinyt nähdä ja kokea paljon. Tänä aikana olen pannut merkille valtamerissä tapahtuneet muutokset, joiden vuoksi ympäristöni ei ole enää kuin ennen. Nykyään joudun etsimään ravintoa kauempaa kalojen ja krillien levinnäisyysalueiden muuttuneen vesien lämmettyä oudosti. Lisäksi näen entistä useammin vedessä muovijätelauttoja ja mikromuovia, jota on tullut vahingossa nieltyäkin. Valaskavereihini on entistä vaikeampi saada yhteyttä, mahtaako olla syynä lisääntynyt laivaliikenne. Ainakin niistä kantautuu valtavasti melua tänne syvyyksiin. Kannan muutoksista syvää huolta, mutta niistä huolimatta haluan pysyä mahdollisimman positiivisena tulevaisuuden suhteen. Siksi päätin huhtikuun lopulla tulla tutustumaan MYY:n opiskelijoihin, joista olin kuullut paljon hyvää.

Saavuin sattumalta juuri sopivasti päästäkseni osallistumaan MYY:n vappujuhliin, jossa minut otettiin vastaan suurella ilolla. Pääsin tanssimaan opiskelijoiden kanssa pitkin viikkoa ja minusta otettiin paljon valokuvia. Lempihetkeni oli, kun muutamat opiskelijat kantoivat minua käsivarsillaan tanssittaen minua. Oli myös mukavaa päästä laulamaan heidän kanssaan. Tunsin, että olin löytänyt rinnalleni hienon joukon ihmisiä, joiden kanssa jaan huoleni valtameristä.

Nyt on sukellettava syvyyksiin syömään. Palaan Vanhankaupunginlahdelle taas syksyllä, nähdään siis silloin! Molskis!

Vappu oli Hurja aloitus opiskeljaelämälle!

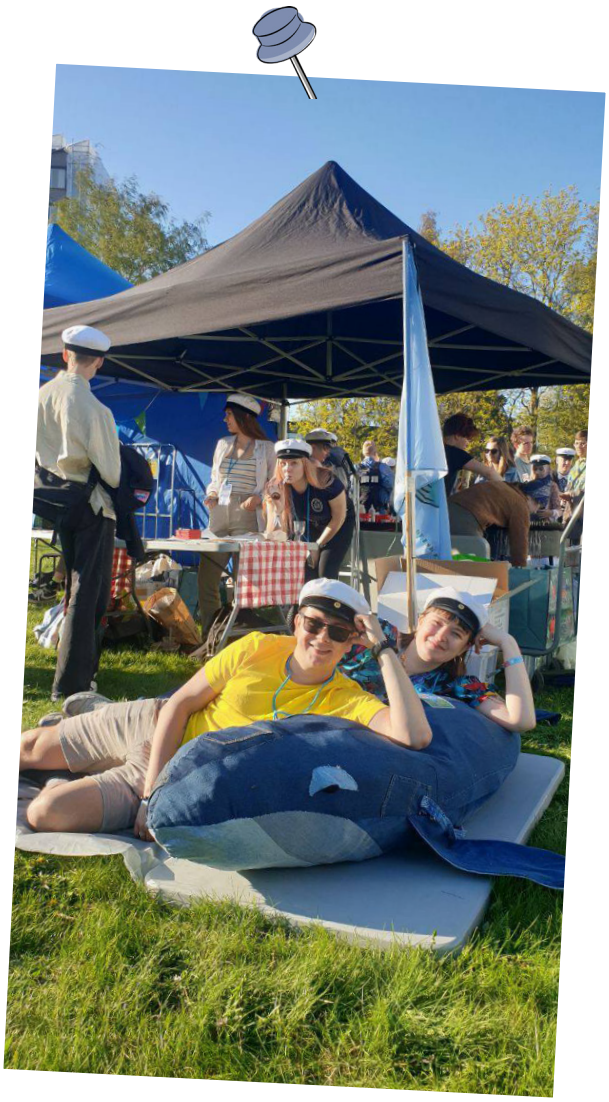

Tässä oltiin viettämässä Flooranpäivää!

Kotiviinikisoissa sai maistella myyläisten itse tekemiä juomia!

Ripan potkiaisten jälkeen väsytti.

Pari kokemusta Lammilta

KUVAT: Antti Laitinen

Eka Lammin kurssi ollu yks kaikkein parhaimpia. Se antaa käytännön kokemusta oikeisiin menetelmiin, joita tutkimuksessa ja kartoituksessa oikeasti käytetään ja vieläpä sellaisessa ympäristössä johon ihminen ei ole vaikuttanut lainkaan tai ihmisen vaikutus on minimaalinen. Esimerkiksi kurssin aikana oli aivan mahtavaa päästä käymään erilaisissa metsissä kuten lehdoissa tai vanhoissa metsissä. Niitä ei näe ihan jokapäivä.

Opettajat ollut myös mahtavia koska jokaisen päivän teeman piti opettaja, joka aidosti on kiinnostunut aiheista ja tietää asioista ja on valmis kertomaan vielä enemmänkin kysyttäessä.

– *Jasmine*

Yksi kesän odotetuimmista asioista itselleni oli ekologisen tutkimuksen kenttäkurssi, joka järjestettiin Lammin biologisella asemalla juhannuksen jälkeen. Kyseisellä kurssilla ideana on tehdä ryhmätyönä pienimuotoinen ekologinen tutkimus, josta sitten kirjoitetaan tieteellistä artikkelia mukaileva raportti. Itse päädyin ryhmään, jossa tutkittiin bioakustisten menetelmien avulla lintuja Evon retkeilyalueen vanhoissa metsissä. Käytännössä siis kävimme läpi metsään asetettujen mikrofonien tallentamaa dataa ja tekoälyä apuna käyttäen tutkimme, mitä lajeja havaintopisteissä esiintyi niiden ääntelyn perusteella. Lisäksi kirjasimme maastossa ylös metsän rakennepiirteitä, kuten lahopuun ja haapojen määrää kussakin havaintopisteessä, sillä tarkoituksenamme oli löytää selittäviä tekijöitä tiettyjen lajien sijoittumiselle metsissä. Vaikka lopulta tutkimuksemme tulokset jäivät tiukasta aikataulusta johtuen niukoiksi, oli työskentely erittäin opettavaista ja kiinnostavaa. Kolmen intensiivisen viikon aikana ryhmämme sai itse kurssityön ja mahtavan yhteishengen lisäksi aikaan myös tutkimuksestamme kertovan biisin, jonka päädyimme lopulta myös esittämään muille ryhmille ja opettajille yllätysnumerona esitelmämme päätteeksi.

Kokonaisuudessaan aika Lammilla hujahti äkkiä ohi, sillä myös vapaa-ajalle riitti tekemistä, kuten järvellä soutelua, Lammin maalaismaisemissa lenkkeilyä sekä saunomista ja uimista. Myös kenttissitsit pidettiin viimeisellä viikolla. Koska kyseinen kenttis on biologian kandiohjelman kurssi, oli hauska päästä tutustumaan paremmin myös bilsalaisiin, joita kurssilaisista olikin suurin osa. Innostuin itse kurssin ansiosta ekologiasta niin paljon, että päädyin lisäämään kolmannen vuoden opintosuunnitelmaani enemmänkin kursseja biologian puolelta. Valitettavasti ekologisen tutkimuksen kenttäkurssi järjestettiin tänä vuonna ilmeisesti viimeistä kertaa Lammilla, sillä jatkossa se tullaan toteuttamaan Viikissä. Suosittelen kuitenkin osallistumaan kurssille ensi vuonna, mikäli kiinnostaa tutustua kenttätyöskentelyyn ja ekologisen tutkimuksen tekemiseen!

– Essi

Lähteissä riitti erilaisia sammalia ja pohjaeläimiä tutkittaviksi.

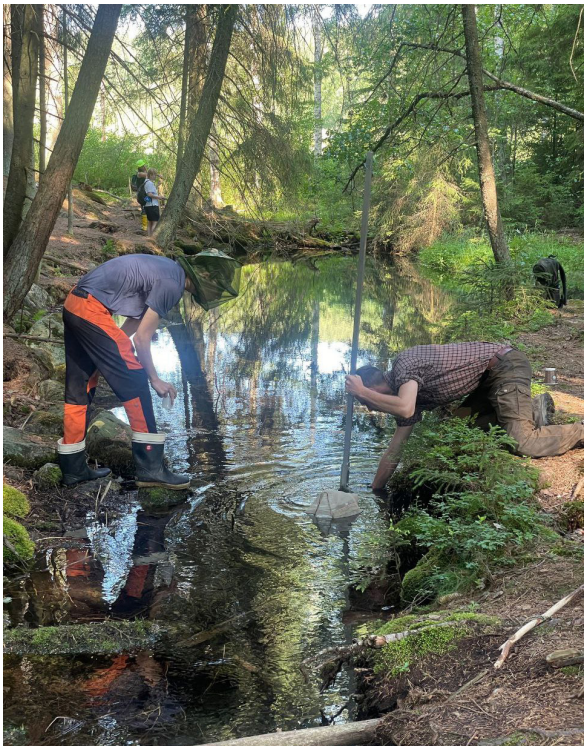

Kesätyöke

Mitä kaikkea ihmeellistä MYY:läiset pääsevätkään kesäisin kokemaan ja kokeilemaan? Pitäkäähän hatuistanne kiinni, sillä nyt pääsette kuulemaan, mitä Ruska ja Silja ovat löytäneet.

TEKSTI ja KUVAT: Ruska Luiro ja Silja Veikkolainen

Bures! Mie oon Ruska, ja olin tämän kesän töissä Korkeasaaren eläintarhassa oppaana.

Korkeasaaren eläintarhan säätiö on voittoa tavoittelematon säätiö, joka on osa Helsingin kaupunkikonsernia. Säätiön tavoitteena on uhanalaisten lajien ja luonnon monimuotoisuuden suojelu.

Olin korkeasaaressa täysipäiväisissä töissä kesä-ja heinäkuun, ja työpäivän pituus oli 8h. Työajat sijoittuvat välille 10.30-19.30, eli puiston aukioloaikojen mukaan!

Oppaan työssä työpäivän kulku rakentui kesäohjelman ja ruokintajuontojen ympärille. Eli päivään kuului mm. kengurukujaa ja vuohipihaa, sekä vaikkapa kamelien ruokinnan juontamista! Joinain päivinä vedimme myös erilaisia mini-ja isoja opastuksia ennakkoon maksaneille ryhmille.

Työ oli erittäin sosiaalista, sillä oppaiden päähommaa on asiakkaiden kanssa juttelu ja eläimistä sekä korkeasaaren tavoitteista kertominen. Semmoinen rempseä ja rohkea asenne oli tarpeen!

Monipuolinen ja kokonaisvaltainen tietämys luonnosta ja eläimistä oli tärkeää, sillä varsinkin lapset kysyvät erittäin kiperiä kysymyksiä. Aikuiset taas usein vähän vähemmän kiperiä...(Mm: "Mihin varastoon viette nuo eläimet sitten talveksi?")

Mulle ympäristökasvatus on sydämen asia, ja eniten nautinkin siitä kun sai kertoa lapsille eläimistä ja luonnon monimuotoisuudesta.

Korkeasaaressa opin paljon myös mm. in situ- ja ex-situ suojelusta, sekä miten eläinten luontoonpalautusprojektit konkreettisesti toimivat.

Työkavereissa oli paljon viikkiläisiä, ja työskentely oli todella hauskaa ja yhteisöllistä! Työni myös jatkuvat nyt pitkin vuotta, tulkaa moikkaamaan meikämustikkaa kissojen yöhön! <3

Madagaskarin sihiseviä torakoita oppaitten kädellä.

r t o m u k s i a

Moi! Mä oon Silja, neljännen vuoden Myyläinen, ja kerron nyt vähän mun kesätöistä harjoittelijana Helsingin yliopiston Kilpisjärven biologisella asemalla.

Näin keväällä yliopiston nettisivuilla ilmoituksen avoimesta harjoittelijan paikasta ja mietin, että tossa olisi aika unelmaduuni. Olinkin super innoissani, kun sain kutsun haastatteluun, ja varsinkin kun kuulin saaneeni paikan. Tämä oli mulle myös ensimmäinen oman alan työ. Lähdin kesäkuussa kohti Kilpisjärveä innostunein, mutta myös jännittynein fiiliksin, olinhan lähdössä yksin koko kesäksi kauas kotoa perheen ja kavereiden luota. Nyt voi kuitenkin onneksi todeta, että olen viihtynyt täällä todella hyvin!

Olen täällä osana aseman kolmihenkistä kenttätiimiä, jonka työtehtävät koostuvat pääosin aseman omien tutkimusten käytännön toteuttamisesta. Asemalla on tehty jo vuosikymmenten ajan erilaisia pitkäaikaisseurantoja, esimerkiksi pönttölintujen ja kasvien seurantoja. Näiden seurantojen aineistojen keruu maastossa on ollut minunkin pääasiallinen hommani täällä, käytännössä siis olen esimerkiksi tarkistanut linnunpönttöjen pesintöjä sekä tehnyt kesän mittaan erilaisia kasvilaskentoja. Lisäksi olen päässyt avustamaan asemalla vieraileviа tutkijoita heidän omissa projekteissaan. Työ on siis antanut aika hyvän katsauksen siitä, millaista toimintaa tutkimusasemalla on, mikä onkin ollut tosi mielenkiintoista.

Heti ensimmäisenä viikonloppuna oli päästävä huiputtamaan Saana!

Työ on ollut monipuolista ja on ollut ihanaa, että on päässyt työpäivien aikana liikkumaan paljon ulkona. Asemalla on aika pieni henkilökunta, mutta kaikki täällä ovat todella mukavia ja porukkaan on otettu hyvin mukaan, vaikka olenkin lähes ainoa nuori täällä. Työntekijät saavat asemalta tarvittaessa majoituksen, mä olen asunut täällä samassa asunnossa aseman siivoojan ja keittiöapulaisen kanssa. Arki on ollut aika rauhallista verrattuna kaupunkielämään. Vapaa-ajalla olen kolunnut lähialueen retkeilyreittejä, ja ihmetellyt vierestä alkavan Käsivarren erämaan tunturimaisemia. Mulla ei ole täällä autoa, mutta bussilla olen päässyt käymään myös viikonloppureissulla Tromssassa. Ja aseman polkupyörillä pääsee muutaman kilometrin päähän ruokakauppaan. Välillä olen kaivannut Helsingin kesää, kesämökkeilyä ja kavereita, mutta missään vaiheessa ei ole ollut liian yksinäistä.

Tällä hetkellä mulla on kolmen kuukauden harkasta jäljellä vielä noin kolme viikkoa, tuntuu että kesä on mennyt ihan hujauksessa. On ollut kyllä aika erilainen mutta ikimuistoinen kesä. Jos tämän kuvauksen perusteella yhtään innostuit, voin lämpimästi suositella hakemaan ensi keväänä tänne harkkariksi! Mulle voi myös laittaa kysymyksiä työstä vaikka Telegramissa nimimerkillä @Siljavei, mä vastailen mielelläni! Tsemppiä kaikille opintojen aloitukseen ja Viikissä törmäillään!

Kerhot tutuksi

VIMMAT

Vimmat on MYYn kalastusjaosto, joka on perustettu vuonna 2005. Kerhon logoa koristaa vimpa, joka kuuluu suomessa tavattaviin vaeltaviin särkikaloihin. Vimpa on puolestaan monikossa Vimmat eli = Viikin Innokaat Myyläis-Mato-onkijat Aina Tuuliajoilla. Alun perin kerho toimi feministisenä vastarintaliikkeenä kajastajien miesvaltaisuudelle, mutta kyseinen aktivismi on valitsevasti nykyään jäänyt hieman taka-alalle kerhon toiminnassa. Lisää Vimmojen alkuajoista voit lukea MYYn historiikista, jonne kerhomme ensimmäinen puheenjohtaja ja nykyinen yliopiston tutkijatohtori Mira Grönroos on kirjoittanut oivan tekstin.

Aktiivisesti vimmojen tapahtumissa kävijöitä ovat yhdistäneet akvaattiset tieteet, yleensä myös puheenjohtajana on toiminut jonkinlainen kalakuiskaaja. Toki tapahtumiin löytävät myös muut toiminnasta kiinnostuneet niin myyläiset kuin muidenkin alojen edustajat. Tapahtumiamme viime vuosina ovat olleet muun muassa lajikalastuskilpailu, roskakalasitsit, silakkasitsit ja Beer Pong turnaus. Korona-ajan myötä toiminta kuitenkin kuihtui kasaan. Nyt vuodesta 2023 eteenpäin Vimmojen toiminta on käynnistynyt uudelleen ryminällä. Kevät lukukaudella tehtiin mm. eksku Sealifeen, saunottiin (=ryypättiin), käytiin bongaamassa haukia, otettiin kalaravintolat haltuun, litkattiin silakkaa ja tehtiin silakoista illallinen.

Tulevalla syyslukukaudella ideana olisi ainakin mennä bongailemaan meritaimenia ja tehdä yksi jos toinenkin kalastusreissu sekä mahdollisesti sitoa perhoja kertsillä. Haluamme luoda yhteisön, jossa jokainen pääsee pitämään hauskaa ja nauttimaan kerhotoiminnasta. Painotamme tapahtumia joissa kalastus jätetään taka-alalle kuten saunailtoja, bongailuja sekä ekskuja. Pyrimme tekemään tapahtumista mahdollisimman helposti lähestyttäviä, joten vaikka et osaisi nimetä yhtäkään kalaa, olet silti erittäin lämpimästi tervetullut, koska me vimmalaiset halutaan ottaa etenkin kaikki fuksit mukaan taustasta riippumatta tähän ainutlaatuiseen kerhoon. Älä siis epäröi, vaan hyppää rohkeasti mukaan (et tule katumaan).

Vimmojen puheenjohtaja Lauri Kähkönen

LIIKUNTAKERHO

MYYn liikuntakerhon järjestää kaikille myyläisille ja myyläismielisille erilaisia liikunnallisia aktiiviteetteja ja tapahtumia ja tarkoituksena on innostaa kaikkia liikkumaan hyvällä mielellä. Keväällä järjestimme esimeriksi kyykkätreenit, pihapeliillan ja lajikokeilun hapkidoon. Ainakin lisää lajikokeiluja on suunnitelmissa syksylle, otamme myös ideoita ja lajiehdotuksia vastaan.

Liikkakerhon suositus: aina alkuvuodesta Tampereella järjestetään akateemisen kyykän MM-kilpailut. Kyykkä on vanha karjalainen ulkona pelattava peli, joka hieman muistuttaa mölkkyä mutta ei ole sinne päinkään. Suosittelemme kuitenkin osallistumaan kisoihin, sillä tapahtuma on hyvin ainutlaatuinen!

Liikuntavastaavat Lea Fewer ja Silja Veikkolainen

ERJA JA KURJAKERHO

Moi! Me ollaan Saku ja Mari ja me vedetään MYY:n elokuva- ja kulttuurikerhoa toiselta nimeltään erja- ja kurjakerho. Me ei tiedetä mistä lyhennetty nimi tulee. Kuitenkin meidän vastuulla on sivistää kanssamyyläisiä ja -opiskelijoita elokuvien ja kulttuurin maailmaan. Tänä vuonna ollaan pidetty kaksi elokuvailtamaa ja käytiin yhdessä myös teatterissa. Tältä vuodelta on odotettavissa ainakin lisää kotoisia elokuvailtoja ja ollaan mietitty mahdollisuuksia käydä esimerkiksi museoissa ja taidenäyttelyissä. Tulkaa mukaan, meidän iltamat on avartavia ja syksyllä villasukkaisia!

Erja ja kurjakerhovastaavat Saku ja Mari

LINTUKERHO

MYYn lintukerho on aika uusi kerho, se perustetiin pari vuotta sitten ja toiminta lähti kunnolla käyntiin vasta tänä vuonna. Mitään pitkäikäisiä perinteitä meillä ei siis vielä ole. Lintukerhon tarkoituksena on järjestää yhteisiä linturetkiä ja muita lintuihin liittyviä tapahtumia kaikille myyläisille ja ennen kaikkea kannustaa ja innostaa lintujen ja niiden tarkkailun pariin. Meillä on täällä Suomessa vaikka mitä mielenkiintoisia ja upeita lajeja! Järjestämme etenkin kävelyretkiä Viikin ympäristöön, sillä Viikin kampus sijaitsee aivan Helsingin lintuparatiisin eli Vanhankaupunginlahden vieressä. Lisäksi keväällä meillä oli myös mm. pöllöretki Kirkkonummelle ja lintuäänibingo kertsillä. Retkille ja tapahtumiin ovat tervetulleita ihan kaikki, eikä haittaa jos ei ole ikinä ennen ollut linturetkellä tai ei vielä tunne mitään lintulajeja. Retkillä kokeneempien kanssa onkin aina paras mahdollisuus oppia! Toivomme että teillä uusilla fukseilla olisi mahdollisimman matala kynnys tulla lintukerhon tapahtumiin <3 toivottavasti tavataan syksyn aikana!

Lintuvastaavat Henna Heikkilä, Lea Fewer, Sara Virkki, Silja Veikkolainen

KÄSITYÖKERHO

Kässäkerho järjestää kaikenlaisia tapahtumia käsitöihin ja taiteeseen liittyen. Meidän kanssa pääset hengailemaan, työpajailemaan ja ekskuilemaan, tutustumaan muihin ja oppimaan uutta!

Viime vuonna kässäkerho urakoi valaan ja Ripan läksijäislahjatilkkupeiton parissa. Sen lisäksi ommeltiin haalarimerkkejä ja askarreltiin tasseleita aikuisviihdevastaavan ja burleskitaiteilijan kanssa. Kässäkerholla on vaikka mitä materiaaleja ja työkaluja, eli jos on jotain mielessä, tule mukaan meidän Whatsapp-ryhmään tai vedä kässäkerhon vastaavaa hihasta. Me ollaan paljon kertsillä, mutta myös Think Companyn ja Pupun tilat on meidän käytössä.

Tulevalle lukukaudelle olemme miettineet rentoa neulomishengailua, kankaanpainantaa, Wine & Paint-iltaa, DIY haalarimerkkipajaa, vappuvilttipajaa ja taidetaan me myös tehdä ihan tilaustöitä. Biosfääri on tilannut ankeriasmaskotin(!) ja olkanauhoja kaikille Biosfäärin yhdenvertaisuusvastaaville ja Think Companylle saatetaan tehdä myös verhoja. Eli paljon jännää tulossa!

Tässä kerhossa, niin kuin muissakin, ei tarvitse osata mitään, vaan yhdessä opitaan ja kokeillaan! Eli rohkeasti mukaan vaan! Ja ihan kaikki on tervetulleita!

Kässävastaavat Ruska Luiro, Kaisa Hyvärinen ja Ursula Rinta-Jouppi

Latexin olutsuositukset

TEKSTI: Lauri Kähkönen

Hei fuksi! Tervetuloa seuraamaan leviksen joka numeroon ilmestyvää olutpalstaa. Kirjoittelen tänne hyviä olutsuosituksia, jotka ovat mielestäni kokeilunarvoisia. Se kuinka moni kyseisistä oluista saa loppupelissä vaikutteita tai jopa päätyy niitä ostamaan on huvittanut itseäni, sillä veikkaan ettei menekki ole mitään tajunnanräjäyttävää. Mutta koska levikseen saa ja kuuluukin kirjoitella mitä mieleen juolahtaa, olen ottanut tämän puoliksi huumorilla ja puoleksi oman elämän vaikuttamisyrityksenä.

Tällä kertaa ajattelin olla kokonaisvaltaisempi ja laajentaa kuvaa yksittäisistä oluista kokonaisten panimoiden tasolle. Niinpä esittelen seuraavaksi Suomen parhaat pienpanimot. Niin kuin oluissa myös panimoiden maailmassa on kyse mielipideasioista eli ultimaattista oikeaa ja väärää järjestystä ei ole. Kuitenkin olutskeneä jonkin verran seuranneena on top 5 lista melkoisen selkeä. Se perustuu dokaamiseen, kokemuksiin olutfestareilta, somekeskusteluihin ja Untappd-arvosanoihin.

Tuju. Vuonna 2015 perustettu Lappeenrannan ylpeys. Vaikka sameat ipat ja marjaiset hapanoluet tuntuvat olevan kuluttajien suosioissa, uskaltaa Tuju tehdä massavirrasta poikkeavaa laatua. Näillä tarkoitan tynnyreissä pitkään kypsytettyjä farmhouse aleja ja hapahkoja wild aleja, joissa perinteiset keskieuroopan villihiivat ja maitohappobakteerien tuomat twistit korostuvat yhdessä lisättyjen marjojen ja hunajan kanssa. Listan jatkeeksi vielä makeat ja vahvemmat barley winet, joissa hedelmällisyys, karamellimaisuus, viinimäisyys ja lämmittävä alkoholi luovat leveän täyteläisen mallasnektarin, jonka kulautteleminen ottaa kaiken aikansa. Barley wineissa hinta tosin yleensä pyörii kymmenissä euroissa, joten sellaisen hankittua kannattaa se laittaa ikääntymään pimeään ja viileään paikaan, jotta äklömakea maku kuivahtaa ja kirkastuu parantaen nautintoa.

Mallassepät. Naantalissa sijaitseva vuonna 2017 perustettu kunnianhimoinen panimo, joka tekee vähän kaikkea. kuitenkin vahvat ipat taitavat olla hienoin taidonosoitus. Ilahduttavaa on ollut seurata myös heidän single hop sarjaansa, jossa tölkkeihin tungetaan vain yhtä humalalajiketta. Tämä luonnollisesti auttaa löytämän ne tietyt humalan aromit paremmin. Vahvempien oluiden lisäksi heidän Naantalin eeppinen ipa on ehkä paras kotimainen kauppavahvuinen ipa joka on tullut vastaan. Joten vaikka Naantaliin asti ei täältä Helsingistä asti jaksaisi lähteä, löytyy heidän tuotteitaan onneksi useista ruokakaupoista. Kauppavahvuisia oluita yhdistää myös tasalaatuisuus. Osalla laatupanimoista on nimittäin välillä ollut vaikeuksia tuottaa oikeasti hyviä alle 6 volttisia bissejä, mutta mallassepillä tämä ei tunnu olevan edes haaste.

Coolhead. Varmasti monelle Viikissä hengaavalle tuttu panimo. Coolhead löytyy aivan biokeskus 3 vierestä, noin kahden minuutin kävelymatkan päästä. Entinen sisäpuutarhanähtävyys muuttui parivuotta sitten panimoksi, kun alun perin Tuusulasta kotoisin oleva Coolhead otti paikan haltuun. Panimon erikoisaluetta ovat sourit. Nuo happamat, kirpsakat ja marjaiset keitokset virkistävät erinomaisesti lämpimiä kesäpäiviä, mutta osaa Coolhead tehdä niistä myös talviaikaan vedettäviä. Panimon kylmäkaappien eteen saapuessaan voi tuntua, että hapanoluista on valinnan varaa enemmän kuin tarpeeksi. Oma vinkkini on kuitenkin ottaa aina se hintavin. Korkea hinta luonnollisesti tarkoittaa, että tuotteeseen on ahdattu kunnolla raaka-aineita ja ne myös maistuvat selkeästi. Tällaisia ovat melkein poikkeuksetta pastry/smoothie sourit. Alkoholipitoisuudet pyörivät 7–10% maissa, eikä juomaa tarvitse paljoa kulautella huomatakseen kuinka äärimmäisen tuhti ja makea keitos on kyseessä. On toffeeta, karpaloa, kirsikkaa, salmiakkia… litramäärin! Pieni vinkki vielä. Vaikka Coolheadin taproomin tilat näyttävät mukavilta istuskella lasillisen äärellä, kannattaa kylmäkaapin tuotteet ottaa paikan päällä juomisen sijasta mukaan. Tällöin saat ne huomattavasti halvemmalla.

Salama Brewing. Espoon Bembölessä sijaitseva pieni, mutta värikäs panimo on oma suosikkini. Panimon myymälä on melkoisen ahdas ja ulkona sijaitsevan terassin näköala kattaa suoran näkymän parkkipaikalle, jossa komistelee espoolaisten faijojen sähköautorivistö. Ei ehkä se idyllisin paikka pysähtyä bisselle, mutta onneksi tuotteet voi aina ottaa mukaan. Ja ne tuotteet ovatkin sitten melkein kuin toisesta universumista (lause saattoi sisältää makuaistinsa menettäneen salamafanboin propagandaa). Näillä tuotteilla tarkoitan mehukkaita, sameita ja vahvoja ipoja eli siis helposti vedettäviä raikkaita humalapommeja, jotka nousee nopeasti päähän. Viime aikoina panimo onkin tölkittänyt moderneja ipoja heidän Ultraviolet sarjassaan, joissa olutskenen kuumimmat humalat on otettu huomioon. On Citraa, Simcoeta, H. Blancia, Vic Secretiä, strataa, enigmaa, sabroa… toisin sanoen makumaailma käy läpi sitrukset, ananakset, aprikoosit, mangot, kookokset ja kaikenmaailman raikkaat marjat. S-ryhmän kaupoista tuotteita salamaa harvemmin löytää, mutta hyvin vasrustelluista k-kaupoista löytynee joitakin yksilöitä. Ruokakauppojen ipoissa suosittelen tarkistamaan tölkitys päivämäärän. Yli 2 kuukautta vanhat ipat kannattaa jättää hyllyyn vaikka parasta ennen päiväykseen olisi vielä useita kuukausia. Rutkasti humaloitujen ipojen seistessä viikko tolkulla alkavat humalien aromit ja vivahteet häviämään!

Olarin panimo. Otaniemen kampuksella sijaitseva panimo, joka on alun perin kotoisin Espoon Olarista, jossa se perustettiin 2015. Henkilökunta noudattaa perinteitä ja suosii työntekijöiksi aitoja Olarilaisia. Panimo panee laidasta laitaan, mutta suurimman suosion ovat saaneet mehukkaat ja sameat ipat. Itse puolestaan olen tykännyt heidän katkeroista ja havumaisista west coast ipoista, jotka tasoittavat Salaman mehuja. Myös heidän lagerit ja pilssit ovat oikein onnistuneita ja ehdottoman hyviä vetojuomia. Olarin panimo on myös kahlinnut itsellensä tukun Suomen paras olut- palkintoja milloin mistäkin sarjasta ja tuottavat eri tyylejä ulos hyvällä tahdilla suuria määriä. Panimon naapurissa kilpailee Fat lizard, joka myös taittaa bissen teon. Kuitenkin makuhermoja siunatessa kannattaa kävellä Olarin panimon ovista sisään. Plussana vielä tuoreet growlerit isompaan janoon, joita panimolta saa erittäin usein.

Lisää growlereista: https://olutposti.fi/koronakriisi-synnytti-pienpanimoihin-uuden-trendipakkauksen/

Kokeilun arvoiset

+ ETKO. Vuonna 2017 perustettu Herttoniemen ja Roihuvuoren välissä sijaitseva panimo, joka juuri käynnisti toimintansa myös Vallilan konepajalla nimellä ETKO Brewing Train Factory. Uusien tilojen myötä tuotanto pystyttään nelinkertaistamaan ja laatua parantamaan entisestään. Konepajalta löytyy myös kunnollinen taproom, joka Itä-Helsingistä puuttui. Panimon nettisivuista tulee mieleen New Yorkin Times square, joka on omistettu vain ETKOn mainoksille. Panimolta ei itselleni ole koskaan tullut vastaan mitään kovin erityistä, mutta tulevaisuutta ajatellen, mehukkaat pintahiivaoluet voivat räjäyttää pankin.

+ Do good. Panimo, jonka tuotteita et kaupan hyllyillä näe, mutta fine dining ravintolassa kyllä. Nurmijärvellä Rajamäentehtaiden ympärillä toimintaansa hissukseen pyörittävä kahden veljeksen panimo luo oluensa tarjottavan ruuan mukaan. Viimeisen vuoden aikana yhteistyötä on tehty ainakin Kim Mikkolan ravintola Inarin ja Toni Kostianin ravintola Grönin kanssa. Kummatkin Michelin tähdellä palkittuja, joista valitettavasti Inari lopetti juuri toimintansa. Yhteistyö Grönin kanssa näyttää kuitenkin jatkuvan ja viiniparitukseen onkin kuulunut viime aikoina myös olut. Panimosta mainittavan arvoisen tekeekin juuri se, että oli kyseessä sitten saison, NEIPA tai mustikkasour on se aivan tolkuttoman hyvää, etenkin kun se on suunniteltu juuri menussa tarjoiltavan aterian kanssa.

Anna meille palautetta!

Mitä mieltä olit tästä numerosta? Passaako vai passaatko?

Saiko joku juttu sinut virnistämään tai vihastumaan? Millaisia juttuja haluaisit jatkossa Leväperäisestä lukea? Oheisen QR-koodin kautta pääsen antamaan anonyymiä palautetta. Olemme kiitollisia kaikesta palautteesta!

Lisäksi toivomme lisää myyläisiä osallistumaan Leväperäisen tekemiseen! Jos haluat kirjoittaa juttuja tai kuvittaa lehteä, voit ottaa yhteyttä päätoimittajaam- me antti.leivonen@helsinki.fi. Kaikenlainen sisältö on tervetullutta!

Terveisin Levistiimi <3

Leväperäinen julkaistaan myös sähköisenä osoitteessa
https://issuu.com/myyry/docs